

industri FOLK

Glomfjord Industripark
Nr. 5, september 2014

TAVLEMANNEN

- Denne jobben er mye spekulering, tålmodighet ...og litt bainnskap! Og jeg blir aldri utlært! smiler Jan Arthur Nilsen (61) i Meløy Elektro. Han var Nordlands første med fagbrev som tavlemontør – nå er han Meløys første el-kontrollør bolig.

SIDE 20-21

Foto: Edmund Ulsnæs

FAR & SØNN KIBSGAARD:
Til Korea for Bilfinger

SIDE 3

FAR & SØNN OLSEN:
Herulf drar, Alexander
kommer

SIDE 3 OG 18

KRISTEN HALSAN 60 ÅR:
Ganske stor i kjeften, ja!

SIDE 14-17

GRATULERER

Industrifolk gratulerer med runddag september og oktober.

Stein Frøskeland

Tord Martin Heen

Christian Svartis.
Bildeier: HIAF

Gerd N. Bergheim

Torstein Ødegård

Tommy Barvik Bergli
Foto: Erling Emil Eik

65 år

Tormod Bjerkeli, Yara, 23. september

60 år

Mary-Ann Selfors, MBS, 10. oktober

Stein Frøskeland, Yara, 4. oktober

Charles Sten Hanssen, Yara, 11. oktober

55 år

Stig Tommy Olsen, Yara, 18. september

Jan Tore Falk, Marine Harvest, 14. oktober

50 år

Gerd N. Bergheim, Bilfinger, 13. september

Torbjørn Bergei, Bilfinger, 7. oktober

Roar Bjerga, Bilfinger, 15. september

Torstein Ødegård, Yara, 7. oktober

Magne Bergli, Yara, 21. oktober

40 år

Kim Jørgensen, EWOS, 30. oktober

35 år

Tord Martin Heen, Yara, 22. oktober

30 år

Tommy Barvik Bergli, Meløy Elektro, 3. september

Christian Svartis, Yara, 15. sep

20 år

Tore Hansen, EWOS, 18. september

Pål Einar Olsen (INVIS) og Marthe Barvik Bergli fikk ei lita jente 2. mai. Sigrid var 47 centimeter lang og veide 3.285 gram. Eskil er stolt storbror. Industrifolk gratulerer så mye!

industri FOLK

Industrifolk er et kundebilag i Framtia. Bladet lages av Mediehuset Meløy AS på oppdrag fra bedriftene Yara Glomfjord, Bilfinger, Marine Harvest, EWOS, Meløy BedriftsService AS, Terje Halsan AS, INVIS AS og Meløy Elektro AS.

Ansvarlig utgiver:
Mediehuset Meløy AS

Bilagsredaktør:
Edmund Ulsnæs

Layout:
Remedia AS

Trykk: AN Trykk

Kontaktinformasjon:
Mediehuset Meløy AS
Spilderneset 12
8150 Ørnes
Tlf: 75 75 06 00
Tlf: 99 29 99 08
edmund@framtia.no

framtia

Å VELGE DEN RETTE

En rett person skal ansettes i en viktig stilling i høst. Industrifolk har en mening om hvem det bør være.

Det er mange som jobber mye og hardt i Meløy, enten de nå er helsefagarbeidere, bønder, fiskere, saksbehandlere eller industriarbeidere. For at Meløy-maskineriet skal fungere godt nok, er alle på et vis nøyaktig like viktig. Men, så blir det av og til ledig en stilling der det er over gjennomsnittet viktig å finne den rette. En slik person skal finnes nå i høst.

Når Meløy fra 2018 ikke lenger får statlig spesialhjelp til omstilling, skal Meløy Næringsutvikling AS være viktigste verktøy for å stimulere, koordinere og bygge broer. Med Meløy kommune og Yara som hovedeiere står MNU på sitt beste bak vekst og nye arbeidsplasser ved å samle det offentlige og næringslivet til kraftakt. Lothar Maruhn går nå av som leder, og fortjener et utmerket ettermæle for iherdig arbeid i mange år. Hans innsats har direkte gitt Meløy flere titalls nye arbeidsplasser - indirekte og i samarbeid med andre, flere hundre.

Men Maruhn har også vært omdiskutert og upopulær i mange miljøer. Nå har MNU-styret mulighet til å finne personen som tar videre det beste etter Maruhn, men som også er flinkere enn ham på det en slik stilling krever: å bygge bru mellom mennesker. Styreleder Leif Kristiansen sier til Industrifolk at man leter i egne nettverk etter kandidater, at man snakker direkte med konkrete personer - noen av dem lokale. Industrifolk ønsker å foreslå hvem som bør bli ny leder i Meløy Næringsutvikling AS.

Personen skal først og fremst bygge allianser lokalt. Han skal føre viktige mennesker sammen til avgjørende møter,

Han har en merittliste for suksess som leder, og nyter stor respekt i miljøer som er spesielt viktige for å skape vekst i Meløy.

framdyrke det Meløy er best på og, billedlig: vanne plantene som vokser fra de frøene som nå er sådd takket være entusiasme og omstillingsmillioener. Et nytt REC-eventyr må gjerne komme, men la oss nå tenke på det som en hyggelig bonus - hovedfokus må være å bygge broer lokalt, inspirere og stimulere de som i dag driver virksomhet i Meløy, ikke minst industri. Potensialet er nemlig langt større enn det som i dag er hentet ut - mange mener havbruk er et godt eksempel.

Personen må ikke være en han, men det er en han jeg foreslår. Mannen heter Tor-Arne Gransjøen. Medlem i omstillingsstyret, hyppig benyttet styremedlem, tidligere sjef for smoltanlegget i Glomfjord, sønn av tidligere ordfører Fredrik og i dag daglig leder for Sundsfjord Smolt. Tor-Arne Gransjøen bør bli Meløy Næringsutviklings nye leder. Undertegnede har i mange år sagt det både til ham selv og dem som ellers vil lytte, at den dagen Lothar går av, bør Tor-Arne overta. Så er selvsagt ikke min mening mer verdt enn andres, men har jeg rett, så har jeg rett.

Tor-Arne Gransjøen er akkurat den blandingen av lyttende/snakkende, sympatisk/streng, visjonær/god bakkekontakt, analytisk/systematisk, erfaren/fortsatt sulten, gjerrig/kynisk og raus/risikovillig som Meløy Næringsutvikling og Meløy nå trenger. Han har en merittliste for suksess som leder, og nyter stor respekt i miljøer som er spesielt viktige for å skape vekst i Meløy. Han er selvsagt ikke mer feilfri enn verken Lothar Maruhn eller hvem som helst andre, men han er rett mann på rett sted nå som tiden er inne.

Jeg tar det som en selvfølge at han er blitt spurt. Jeg er spent på hva han svarer.

Edmund Ulsnæs

INVIS PERMITTERER

Med olje og offshore som hovedsatsing er det ikke lenger noen vei utenom. INVIS må permittere ansatte fra denne uka.

- Vi permitterer et antall, ikke hele staben. Og noen optimistiske henvendelser de siste dagene kan føre til at enda færre blir permittert, opplyser Pål Einar Olsen i INVIS-ledelsen.

FIKK SMELLEN

For nå får den resultatene, den negative trenden som han selv og daglig leder Bjørn-Wiggo Eriksen i Industrivisualisering har sett helt siden mars i år. Stor-leverandørene av vedlikeholdstjenester til olje og offshore har «skrudd igjen kranen» for å få ned egne kostnader, og INVIS har fått smellen. Engineeringbedriften i Glomfjord har de siste årene hentet over 50 prosent av omsetningen sin fra oppdrag offshore. - Situasjonen er blitt diskutert i

allmøter hver måned siden juni og senest for bare to uker siden. Vi er en liten og gjennomsiktig organisasjon, og alle skjønner selvsagt situasjonen. Jeg ønsker ikke å oppgi et tall, men en del av staben blir permittert denne uka, forteller Pål.

ANDRE RETNINGER

- Hva vet dere om markedet framover, da?
- På et vis er jo dette en naturlig svingning, en slags «korreksjon i markedet». Da vil det også svinge opp igjen. Men, etter REC har også vi vært varsom med å skulle satse bare i én retning. Vi forsøker for eksempel å vri oss i retning havbruk, som jo mer og mer er blitt prosessindustri og kan ha nytte av våre tjenester.
- Hvor lenge permitterer dere?
- Det er for tidlig å si. Enkelte andre bedrifter i parken har leid inn personell fra oss, og nå undersøker vi nærmere om andre kan ha behov for det samme.

Tekst og foto: Edmund Ulsnæs

Pål Einar Olsen

FRA GJØDSEL TIL FISKEFÔR

- Jeg er nok av natur en rastløs sjel, medgir Herulf Olsen (51), som har brynet seg på mange yrkesmessige utfordringer. Nå forlater han Yara Glomfjord.

- Jeg har hatt det fantastisk flott på Hydro og Yara gjennom 25 år. En trygg arbeidsplass og hjørnestensbedrift for industrien i Meløy. Har fått spennende utfordringer og møtt mange dyktige folk. Jeg flykter ikke fra Glomfjord, men ser det formålstjenlig å ha arbeidsplassen 1.600 meter unna der jeg bor, selv om arbeidsveien fra Halsaa til Yara ikke har vært avskrekkende, sier Herulf, som nå jobber sin siste måned i pakkeri, kai og lager.

1. oktober forlater han nemlig driftssjef-jobben i PKL til fordel for jobb som produksjonsleder ved fiskefôrfabrikken EWOS på Halsaa.

HYDROS OG RECs "STORHETSTID"

- Jeg kom til Glomfjord i mai 1988 og fikk oppleve "storhetstida" til Hydro. Det var enormt med ressurser, romslig på alle måter uten dagens kostnadspress. Instrumentavdelinga, hvor jeg startet, telte nær 30 ansatte, mens tallet i dag er fem, husker han.

- Jeg hadde også et avbrekk fra Yara, med ett og halvt år som vedlikeholdssjef ved REC Wafer Multi, i blomstringstida da "alt gikk til himmels". Men, jeg gikk tilbake til Yara for nedturen startet, til stor undring for fabrikkssjef Tore Matre.

Herulf kom altså til Hydro som automatisker. Så ballet det på seg med prosjektjobbing, han ble arbeidsleder på autel-verkstedet på Øvre, senere driftskoordinator i Ferdigvareområdet, så vedlikeholdsskoodinator på autel, for avbrekket som vedlikeholdssjef for REC fra 2006.

Men da fabrikkssjef Wenche Olsen omorganiserte vedlikeholdet på Yara, ble Herulf ansatt som vedlikeholdssjef. Siste utfordring er altså dagens driftssjefjobb i PKL.

Jeg har hatt det fantastisk flott gjennom 25 år. Jeg kom til Hydro i mai 1988 og fikk oppleve "storhetstida".

HERULF OLSEN

Lærerikt og spennende: - PKL ligger liksom litt for seg selv, sier driftssjef Herulf Olsen, som har fått god innsikt også i logistikk/materiellhåndtering for overgangen fra kaikanten ved Yara til kaikanten hos EWOS. Begge bedriftene er viktig for matproduksjon i verden. Foto EWOS: Edmund Ulsnæs

- Det var som å trå ut i det store mørket. Jeg hadde lite kjennskap til driftsavsnittet, men det har vært lærerikt, nytt og spennende å få innsikt i vareflyten. En helt annen type jobb, med mye medarbeiderkontakt, som det blir vemodig å forlate, innrømmer Herulf.

- VERDEN HAR FORANDRET SEG!

...konstaterer han, og vet at det også på EWOS vil handle om optimaliseringer, kontinuerlig forbedring og kostnadsreduk-

sjoner.

- Nytt konsern, annen bedriftskultur og kanskje andre måter å jobbe på. Men, alt kan læres, mener Olsen, som kommer til en bedrift med cirka 50 ansatte i høysesong mot Yaras rundt 180 arbeidstakere.

Han håper på kortere rapporteringsveier og kjøpere avgjørelser. Kona Elisabeth Olsen jobber også på EWOS, som automatisker/elektriker innen vedlikehold. De har dermed samme utdanning.

- Jeg håper at det ikke blir bare

arbeidssprat ved matbordet, og at samme arbeidsplass i ulike roller ikke skal gå ut over samlivet, smiler Olsen avslutningsvis.

Tekst og foto: Oddmund Storaker

ELEKTRIKERE TIL SØR-KOREA

At nedslagsfeltet til Bilfinger Glomfjord utvides, demonstreres ved at bedriften sender fem elektrikere til Sør-Korea.

- Her skal de delta i ferdigstillelse av Goliat-plattformen som skal til Barentshavet. Arbeidsoppgavene er i hovedsak terminering av kabler, og de som drar ned skal i første omgang være der i fire uker, forteller daglig leder Tor Arne Fagerli. Bilfinger fikk en forespørsel fra Apply Sørco, som de har samarbeidsavtale med, om 40 elektrikere for oppdrag i Sør-Korea. Alle Bilfinger-lokasjoner kunne melde inn om de hadde kandidater.

Gleder seg: - Blir spennende og interessant å få prøve noe nytt, mener Svein O. Kibsgaard, Bilfinger-ve-teran som meldte seg til oppdrag i Sør-Korea.

Som faren - så også sønnen: Sveins sønn Sindre er også blant de fem som får delta på langveisfarende plattform-opdrag.

MANGE INTERESSERTE

- Flere hos oss meldte sin interesse for å dra på dette oppdraget. Men, vi kunne ikke sende flere i denne omgangen. Andre kandidater vil få sjansen ved nye forespørsler, sier Fagerli, som tror slike forespørsler vil komme.

- Det er positivt at folk får komme ut, oppleve nye prosjekter og heve kompetansen. Skal vi vokse må vi benytte sjansene, mener Fagerli, som ikke har hatt problemer med å finne ansatte som gjerne vil til Sør-Korea. I denne omgang er det Mats Engen, Thomas Wassvik, Sindre Kibsgaard, Nils Nygård og Svein O. Kibsgaard som får sjansen.

- Jeg ser fram til å prøve noe nytt og komme ut på oppdrag, sier en spent Svein Kibsgaard (51), med 25 år bak seg i Glomfjord Idustripark. Han får også sønnen Sindre (28) med til Sør-

Korea.

FØRSTE OPERATØRKONTRAKT
Bilfinger har også driftsstøtte- og vedlikeholdsavtale på Goliat-plattformen. Det åpner for oppdrag innen kampanjevedlikehold og revisjonsstanser.

- Dette passer godt inn i Glomfjord-avdelingens målsetting om flere offshore-opdrag, så vi satser på å komme i posisjon for oppdrag på plattformen etter at den er satt i drift, sier Tor Arne.

Bilfinger har altså en samarbeidsavtale med Apply Sørco, som igjen har kontrakten med Eni - operatøren på Goliat-lisensen. Bilfinger er i ferd med å etablere seg i Hammerfest, og skal herfra serve Statoils virksomhet på Melkøya og Goliat.

Tekst: Oddmund Storaker. Foto: Edmund Ulsnæs.

Paller, paller – paller i lange baner. PKLs Per Myrvang lossar pallebilen fra Halsa med langarmet gaffeltruck og klargjør dem for produksjonslinja i småsekkpakeriet. Yara Glomfjord kjøper nær 50.000 paller i året fra Pallefabrikken, og flere skal det bli.

LITEN, LOKAL OG UUNNVÆRLIG

Når Yara Glomfjord hvert år frakter ut over 700.000 tonn gjødsel fra sine fabrikker i Glomfjord, er det én liten kar av treverk man slett ikke klarer seg uten. Og den lages rett i nabola-get, i ypperlig kvalitet.

- At de ligger nært oss, og er fleksible, er veldig viktig for oss. Og selv om vi kjøper nesten 50.000 stykker hvert år, er det veldig sjelden at det er noe feil, sier logistikk-koordinator Wenche Andreassen. Vi sitter på kontoret hennes i logistikkavdelingen hos Yara. Og det er selvsagt paller hun snakker om. Når milliardbedriften i Glomfjord skal sende sin kvalitetsgjødsel til Brasil, Australia, BeNeLux eller stadig mer til det norske markedet, er det utenkelig at det skjer uten 2- og 4-veispaller av

beste kvalitet. Produsert på Halsa. I Meløy. IndustriFolk har fulgt pallen – fra Milena Angelov mater materialer inn i Pallefabrikens produksjonslinje på Halsa, om bord i lastebilen til John-Helge Karlsen som med 26 års erfaring frakter den trygt gjennom den trange Svartistunnelen og ned den bratte kai-veien ned til gjødselpakkeriet, på trucken til Per Myrvang som sammen med sine menn mater den inn i pakkelinja for gjødselsekker, og ut på kaia der pallen løftes med 42 sekker oppå, om bord i «(båt-navn)», som typisk tar den verdifulle lasten med til Rotterdam.

- DE ER FLINKE!

- Denne uka har vi 2.000 paller i sirkulasjon her, forrige uke var det 1.000. Vi må hele tiden ligge litt i forkant. Akkurat dette pallelasset, det får fort gjennom – 500 paller, poff! smiler Per Myrvang. Den erfarne operatøren har nettopp tatt mottakspraten med John-Helge og signert

papirene. Men må ha mer, sjåføren må komme med et lass til så raskt som mulig. Nå viser Per oss varmeskuret, som slett ikke er noe skur, men en svær hall inntil fjellveggen med hyggelig temperatur som spesielt vinterstid er viktig for å tørke pallene før de skal inn i småsekkpakeriet. Pallene er varmebehandlet og tørket etter krav fra Mattilsynet og merket med et stempel som viser hvordan treverket er behandlet. Dermed kan den eksporteres til de fleste land. - Pallene fra Halsa er slik de skal. Det er viktig for veien videre ut til kundene våre at de ser ordentlig ut. De er flinke på Pallefabrikken, fastslår han. På Halsa takker daglig leder Jarl Egil Wilhelmsen for tilliten. - Vi får ytterst få kundeklager. Pallene skal ofte håndteres av robot, og da må det stemme stort sett på millimeteren alle veier. Hos noen kunder er pallen feilvare dersom den har overmål på mer enn tre millimeter.

Selv om vi kjøper nesten 50.000 stykker hvert år, er det veldig sjelden at det er noen feil.

WENCHE ANDREASSEN

STOR, BLIR STØRRE

Yara Glomfjord er storforbruker av paller – i 2013 var forbruket om lag 44.000 stykker, som gjør gjødsel-fabrikken til Pallefabrikens største kunde sammen med Elkem i Sørfold og Lofoten Viking på Værøy. Småsekkpakeriet i Glomfjord har hittil i år klargjort 9.500 tonn kalksalpeter, altså Calcinit, på såkalt toveispall til Brasil. Til Spania, Frankrike og England skipes om

I Pallefabrikken på Halsa mater Milena Angelov inn materialer i produksjonslinja som lager over 100 paller i timen. Svært mange av dem brukes i gjødselproduksjonen i Glomfjord – Yara er nemlig den største kunden. Foto: Oddmund Storaker

- Det har blitt noen tusen lass fra Halsa til Glomfjord disse årene, ja! smiler John-Helge Karlsen (t.v.). På kaia i Glomfjord møter den erfarne sjåføren ofte Per Myrvang.

lag 22.000 tonn i år. Om lag 700 tonn går til Finland, da i bil. - Vi forventer at pallebehovet vårt vil øke, opplyser Wenche Andreassen. - Vi leverte 8.500 tonn NPK på pall til det norske markedet i fjor, og nå øker etterspørselen. Dessuten blir Yara Glomfjord den eneste leverandøren av NPK på pall til det norske markedet fra nå, så da trenger vi flere paller, sier hun. Dette fordi Yara overtar pakkingen som tidligere foregikk i Felleskjøpets småsekkpakerier på Sjurøya, Kambo og Verdal. Alle disse skal nemlig legges ned.

ERFAREN SJÅFØR

- Tror du jeg har kjørt mange ganger opp og ned disse bakkene på glatta om vinteren? Jeg har vel egentlig vært i samme jobben altfor lenge, det er visst sunt å bytte, hører jeg de sier, flirer John-Helge Karlsen. Sommerføre og stasvær nå, men oftere er nok føret mer sånn bob-bob, og da kommer nesten tre tiår med erfaring godt med for å sikre trygg palle-transport.

>>>fortsetter på neste side

Varmebehandling er viktig, og på tur inn til småsekkpakeriet mellomlagres pallene i en hall som er laget spesielt for formålet, kalt Varmeskuret.

Det går fortsatt mange historier om «sliskerne», som håndterte tunge gjødselsekker for hånd. I dag er alt det typiske PKL-arbeidet automatisert og gjøres med maskiner.

Nå er pallene for alvor inne i gjødselproduksjonen, og operatørene Viggo Risvik (t.v.) og Remi André Johansen mater dem inn i den pakkelinja for småsekk.

Pallene skal ofte håndteres av robot, og da må det stemme stort sett på millimeteren alle veier.

JARL EGIL WILHELMSSEN

- Det er viktig for oss at Pallefabrikken er nært oss, og er fleksible, sier logistikk-kordinatorator Wenche Andreassen hos Yara. Foto: Oddmund Storaker

- Vi har jobbet systematisk for å bli enda bedre på kvalitet og leveringstid, forteller daglig leder Jarl Egil Wilhelmsen ved Pallefabrikken på Halså. Foto: Oddmund Storaker

>>>fortsetter fra forrige side

- Det største problemet på vinteren er egentlig å laste opp på Halså, med is og det hele, og trucker, vet du, de er beregnet for å kjøre på vinterføre. Svar-tistunnelen, den er bare blitt trangere med årene, med de mattene og at de har sprøytet betong i taket. Ofte må jeg stoppe – de bobilene vet jo ikke alltid hva de skal gjøre når de møter en trailer i tjukeste tunnelen. Men, jeg har aldri vært ute for noe – bortsatt fra en gubbe i personbil som sneiet borti meg en gang. Ja, og så var det ho dama i krappsvingen for Halså, da, hun kuttet svingen, og for å unngå at hun havnet under meg, måtte jeg slenge bilen i grøfta. Hengeren ble rasert – da var ikke sjefen blid, nei! Hva hun sa? Nei, hun stakk bare av, så der stod jeg! humrer John-Helge.

TESTER NYE

Pallefabrikken har nærmere 40 varianter i sitt varesortiment. Yara Glomfjord benytter seg i grove trekk av bare tre, som skal bli to.
- Færre varianter er mer rasjonelt og kostnadseffektivt, forklarer Wenche Andreassen.
- Vi skal over på to typer, én type toveis og én fireveis. Det aller enkleste er å ha bare én type, den som er kvadratisk og toveis - den ene av de tre vi har i dag. Den er

nemlig tilpasset for lasting i container.

Fireveispallen er for øvrig 20 prosent dyrere enn toveis, men noen europeiske markeder, spesielt BeNeLux, vil fortsatt ha fireveis. Men vi ønsker å endre denne til kvadratisk form, og testpaller prøves ut nå, sier hun.

SOLID OG LØNNSOM

På Halså benytter Wilhelmsen og hans fem akkord-arbeidende ansatte gran fra Trøndelag som råstoff. Materialene er utkast, altså ubrukbart til bygningsmaterialer, fra sagbruk i Steinkjer, Verdal og Namsos - ferdigkappet og i riktig lengde. Hjørnene kappes automatisk i produksjonslinja på Halså. Med dagens ene linje er den teoretiske kapasiteten 200 paller i timen, og de siste årene har produksjonen ligget på rundt 170.000 éngangspaller. Linja må mates manuelt, så operatørjobben er nokså krevende fysisk – likevel har den lille staben praktisk talt ikke sykefravær.
- Konkurransen mot utenlandske standardpaller er tøff, og vi har også ganske

PER MYRVANG

sterk konkurranse innenlands. Vi har jobbet målrettet for å bli enda bedre på kvaliteten og leveringstid, forteller Jarl Egil.
- Det er også en utfordring å få tak i råstoff-materialer til en pris som gjør det lønnsomt å produsere paller. Råstofftilgangen er i bedring nå, men russiske materialer er ikke tilgjengelig, og de potensielle leverandørene der borte har heller ikke den godkjenningen som trenges her.
Etter en troløst start med konkurser i oppstartårene sent på 1980-tallet, er Pallefabrikken i dag en solid og lønnsom virksomhet eiet av Roy Rognan (67 prosent) og Roald Kristensen (33). Driftsinntektene var i fjor 15,5 millioner kroner, og siden Wilhelmsen & Co. passerte 12 millioner ved halvårsmerket i år, tegner 2014 til å gi den største omsetningen noen gang, nemlig rundt 20 millioner kroner.
- Det arbeides nå mot en mulig ny kunde som trenger rundt 100.000 paller hvert år. Får vi den kontrakten vil kapasiteten med dagens utstyr være fullt utnyttet, sier han.

SKAL ØKE KRAFTIG

Med utgangspunkt i Glomfjord havn jobber Yara kontinuerlig for å pakke og skipe ut mineralgjødelsen på en måte som passer for et vidt spekter av kunder. De senere årene er uttransport i container bygget opp i tett samarbeid med Meløy Havnebygg. Og selv om bulk-lasting, altså gjødsel i løs vekt rett i lasterommene, kan virke som det eneste virkelige rasjonelle, etterspør mange kunder fortsatt vare pakket i småsekk. Leverert på paller.
- Markedet og kundenes behov endrer seg jo, men det er ingenting som i dag tyder på noen nedgang i andelen gjødsel som leveres på pall, bekrefter fabrikkssjef Arve Jordal.
Riktignok etterspør bøndene i stadig større grad storesekk framfor småsekk på pall, men ikke minst spesialproduktet kalksalpeter er og vil fortsatt pakkes på pall i betydelig grad.
- De neste årene har vi som mål å øke produksjonen vår med 150.000 tonn i året, og selv om det aller meste av dette skal gå ut i bulk, vil det nok gjøre andelen på pall enda mer stabil enn i dag, mener han.

Tekst: Edmund Ulsnæs og Oddmund Storaker. Foto: Edmund Ulsnæs

Ruver ved kai: "Cedar Arrow" er største båten som har vært til kai i Glomfjord. Og den tok også med seg den største gjødsellasten ut, nemlig 26.000 tonn NPK-gjødsel.

Ikke uproblematisk: bulklastingen av "Cedar Arrow" foregikk kontinuerlig på 3-skift, og på grunn av høyden på skipet ble jobben problematisk for lasteapparatet.

STØRSTE BÅT, STØRSTE LAST

August-besøket "Cedar Arrow" er den største gjødselbåten som har vært til kai i Glomfjord. Lastekapasitet på hele 32.458 tonn, opplyser driftssjef Herulf Olsen.

- Målt i dødvekt-tonn er dette en 48.000-tonner, opplyser driftssjef Herulf Olsen i pakkeri, kai og lager hos Yara Glomfjord.
- Lengden var 190 meter, bredden 31 meter. Det har vært en båt til kai som var lengre, men den hadde mindre lastekapasitet, kan skiffleder Rune Andersen fortelle.
Denne gangen ble det lastet om bord nær 26.000 tonn NPK-gjødsel, som også er rekord på én kjøll fra Glomfjord. Lasten har Brasil som endestasjon, så båten pløyer Atlanterhavet fra 66,5 breddegrader nord for ekvator til vel 26 breddegrader sør for ekvator, til andre lossehavn i Brasil - São Francisco do Sul på sørkysten. Distansen er godt og vel en kvart gang rundt jorda.

STØRRELSEN GIR UTFORDRINGER

- For en båt i denne størrelsesorden er det krav om taubåt som må leies inn, forteller Andersen.
Sågar to taubåter for å buksere "Cedar Arrow" til kai, så vel som til manøvrering ved avgang. Båten ankom fredag

22. august.
- Lastetiden ble noe lengre enn planlagt, sier Olsen.
- I tillegg til at båten er svært høy er månefasen ugunstig med ekstra høy flo. Lasteapparatet er i utgangspunktet ikke dimensjonert for så store båter - vinkelen på lasteapparatet med transportband blir så bratt at det nærmer seg rasvinkelen for gjødsel. Da må en redusere matingen og lastekapasiteten går ned, forklarer PKL-sjefen, som beregnet fem-seks lastedøgn.

SPERRER ANNEN AKTIVITET

En båt som opptar 200 meter av en kailengde på 350, sperrer mye annen losse- og lasteaktivitet.
- "Cedar Arrow" er en såkalt "godværsbåt" som må lastes med åpne luker. Da er det positivt at vi har hatt godt vær uten nedbør. Kommer det regn er det bom stopp og skalking av luker, fastslår Olsen, som kontinuerlig har mye tonnasje som skal inn og ut over havna og derfor gjerne vil ha storbåten ekspedert hurtigst mulig.
Ferdig lastet i Glomfjord stakk båten nær ni meter ned i vannet, noe som ikke hadde vært mulig uten å ta i bunnen, hadde det ikke vært for den nylig utførte dybde-økningen langs kaifronten. Fullt lastet med 48.000 tonn stikker storting hele 12,8 meter ned i vannet...

Tekst: Oddmund Storaker. Foto: Edmund Ulsnæs

Kantineleder

Meløy BedriftsService AS er en servicebedrift, etablert i Glomfjord Industripark. Vi har i dag 14 motiverte medarbeidere som daglig leverer tjenester innenfor områdene opplæring, kantine, transport, varehåndtering, vaktmester, sentralbord, utleie av personell og portvakt. Blant våre eiere finner vi bedrifter som Yara Norge, Meløy Næringsutvikling, REC Norge, Boda Industri og Marine Harvest.

Vi trenger en person som kan lede våre 2 kantiner i industriparken, samt ha evne for nyutvikling av forretningsområder innen cateringvirksomhet.

Vi leter etter deg som har stor interesse for kokkefaget, er opptatt av kvalitet og fornøyde kunder og gjester. Er positiv og utadvendt, samt ha energi og pågangsmot. I tillegg jobbe selvstendig og være løsningsorientert.

Dine hovedoppgaver vil være:

Produksjon av kald og varm mat
Daglig lunsj, middag og catering
Utvikling av kantinedrift
Oppfølging av ik-mat
Økonomistyring og personalansvar

Ønskede kvalifikasjoner:

Fagbrev/utdannelse innen kokkefaget - manglende fagbrev kan kompenseres med relevant praksis/erfaring
Sertifikat til bil
Må kunne norsk muntlig og skriftlig samt beherske engelsk muntlig

Som kantineleder i vår bedrift kan vi tilby:

Faglige og spennende utfordringer
Et travelt, men trivelig arbeidsmiljø
Fortrinnsvis arbeid på dagtid med konkurransedyktige betingelser
Lønn etter avtale.

Virker dette interessant og du trenger mer informasjon om stillingen kan du kontakte daglig leder Mary-Ann Selfors på mobil 468 93 003 eller Lill Andersen mobil 954 01 812.

Søknadsfrist: 19. september 2014
Søknad med cv sendes på mail til post@mbs-as.no eller i post til: Meløy BedriftsService AS, postboks 17, 8161 Glomfjord.

Lilianna Bye

INDUSTRIFOLK BEKLAGER

I vår forrige utgave skrev vi om at Yara har hatt besøk av Veritas, som utførte revisjon i bedriften. I denne artikkelen kom det med en beklagelig feil - Industriefolk kom til å skrive at Yara fikk såkalte kategori 1-avvik. Det korrekte er kategori 2, som er mindre avvik. Vi beklager blunderen! Misforståelser førte til unøyaktigheter med hensyn til antall observasjoner og forbedringsforslag. Det korrekte resultatet fra revisjonen var som følger: 8 kategori 2-avvik, 18 såkalte observasjoner, og 1 forbedringsmulighet. Sum: 27 anmerkninger, men godt skussmål fra Veritas.

KNASENDE SUKSESS

Hva er sunt, knasende sprøtt og smaker FANTASTISK med en skrive brunost oppå? Ta en tur innom MBS-kantina og snakk med Lanie...

- Joda, jeg tror nok kundene liker det – det er jo bestandig tomt!
Lanie Jumilla smiler over kjevle – hun jobber med i alt 11 deiger nå. Brettene skal i ovnen på steking, og så, drøye timen senere – vips! her kan hun legge brunost på og servere journalisten med en skvett kaffe attåt. MBS-kantinas spesiallagde knakkebrød - nam, nam, Lanie!

POPULÆR VARE

- Og det er bare sunne ingredienser i, forklarer knakkebrød-kokken.
IndustriFolk har vært hissig på groten lenge: hva ER det med det egenproduserte knakkebrødet på MBS-kantina som alle snakker om? Nå får vi endelig smake.
- I starten, like etter at jeg hadde fått opplæringen, var jeg litt skeptisk til at det skulle selges – man liker jo å få litt erfaring først. Men det virker som mange liker dette, det er veldig mange som kjøper det, forteller Lanie, opprinnelig fra Filipinene og med arbeidserfaring fra produksjon av store reklameskilter, men i kantina på Øvre siden 2008, og nå «eksperten» i MBS på de egenkomponerte knakkebrødene bestående mest av rug og frø.

Kjevle ut, steke, servere! ...og så får endelig journalisten smake MBS-knakkebrødene han har hørt så mye om. – Og bare sunne ingredienser! smiler Lanie Jumilla.

VIL MARKEDSFØRE MER

- Da vi registrerte at mange kunder heller ville ha dette enn brød, inngikk vi i fjor høst et samarbeid med Bodø Industri, som lagde og leverte slike knakkebrød. De ble raskt populære, og i mars i år fikk vi Bodø Industri til å lære opp våre kantineansatte, opplyser daglig leder Mary-Ann Selfors i Meløy BedriftsService.
- Vi er veldig fornøyd med det produktet vi leverer, og at det selger såpass bra uten at vi egentlig har markedsført det så mye. Men det planlegger vi å gjøre nå, slik at vi også kan selge knakkebrødene utenfor industriparken, forteller hun.
Som kjent lager og selger MBS-kantina også brød, kakebunner og ferdige festkaker.

TAR TID, JA

Lanie har på sin side lyst til å satse mer på kokkekunstene, og drømmer om utdanning innen faget. Foreløpig er dette vanskelig, siden hun har ansvaret for barn og må prioritere jobb framfor utdannelse borte fra Meløy.
- Å lage disse knakkebrødene er ikke noe jeg bare kan putte innimellom andre oppgaver, for de er ganske tidkrevende å lage – når jeg går ettermiddagsskift rekker jeg ikke å bli ferdig, sier hun.
- Men nå var det tomt, så nå må jeg skynde meg å bli ferdig med denne ladningen!

Tekst og foto: Edmund Ulsnæs

BORTE BRA, HJEMME BEST!

Sissel Norum (43) er ei ekte glomfjordjente. Så da hun fikk tilbud å komme tilbake til de samme fabrikklokalene og industrien industri hun var med på å bygge opp, ja, da måtte hun bare takke ja!

Fra 1. september er hun Norwegian Crystals' nye produksjonssjef.
- Jeg har gledet meg til å ta fatt på nye oppgaver, nye utfordringer og forbedringsarbeidet som venter meg, smiler Sissel, som forventer full fart fra første dag. Dermed ble det bare ett år i jobb for EWOS på Halså for Sissel.
- Det har vært et kjempeflott, lærerikt og spennende år som produksjonsleder, forteller hun videre.
- Jeg visste svært lite om fiskeforindustrien før jeg begynte på EWOS, så jeg ble for det første svært overasket over at det var så "hi tech"! flirer Sissel.

FØRST NEI, SÅ JA!

Sissel Norum er utdannet sivilingeniør i kjemi med spesialisering innenfor bioteknologi fra NTH i Trondheim. De første arbeidsårene sine hadde hun på Dynal, en bioteknologisk bedrift i Oslo. Etter det har Sissel skaffet seg ei lang og bred erfaring fra industriparken i Glomfjord. Det hele startet da hun og mannen Øyvind Jenssen flyttet hjem igjen til i 1998

for at hun skulle være med å starte opp tidligere Si-Nor. Ektemannen skulle jobbe for ScanWafer. Sissel har hatt flere ulike lederstillinger i SiNor, SiTech og REC Wafer, blant andre kvalitetssjef, produksjonssjef og leder for LEAN. Nesten tre år som fabrikkssjef på Si Pro ble det også for virksomhet der ble lagt ned i 2013. Etter noen måneder som prosjektleder i Meløy Utvikling KF, ble flere muligheter vurdert. Den gangen ble EWOS valgt framfor nystartede Norwegian Crystals.

LITT MER FRITID

- Siden det var en svært usikker tid, valgte jeg tryggheten og ble pendler. Men da jeg i vår fikk nytt jobbtilbud fra Norwegian Crystals, ble det et ja etter mye tenking frem og tilbake, forteller den nyansatte produksjonssjefen.
Sissel ser fram til å være en del av oppbyggingen igjen - være med og skape liv i parken. Nå håper hun det vil gå så bra Med NC som alle tror.
- Nå som jeg slipper å pendle, får jeg plutselig mer tid! forteller den travle firebarnsammaen, som bor bare et steinkast fra industriparken.
Mer tid til familien og fjellture. Når Sissel har fri og ønsker å koble av, vil hun gjerne gå i fjellet, og da selvsagt i det vakre Glomfjellet. Hun er gift med glomfjordmannen Øyvind Jenssen, og sammen har de tvillingene Joachim og Martin på 9 år, Maria på 15 år og Michael på 19 år.

Tekst: Ingebjørg Sandaa. Foto: Edmund Ulsnæs

Etter en lang karriere i solenergi-bransjen, valgte Sissel Norum noe helt annet da hun i fjor ble ansatt hos fiskeforprodusenten EWOS på Halså. Nå er hun tilbake der hun «hører hjemme» - Sissel er ny produksjonssjef hos Norwegian Crystals.

Det aller største av sommerens fire stor-prosjekter for Terje Halsan AS pågår i Grønøy havn. Verdt 10 millioner kroner, og pågår til november. Foto: Synnøve Sundby Fallmyr

ROET NED FULL FART I FERIE

Da folk flest gikk inn i feriedvalen, tro Terje Halsan AS gassen i bønn i hele fire store prosjekter. - Uten ansatte som stiller opp og jobber ekstra, ville dette aldri gått, sier arbeidslederen.

- Aldri så mange ressurskrevende prosjekter samtidig, og så i tillegg midt i ferietiden! fastslår Håvard Jentoftsen. I 20 år har arbeidslederen jobbet for Terje Halsan AS. Han kan ikke huske en mer hektisk sommersesong enn årets.
- Fire store prosjekter samtidig, og alle har vært inne i sin mest hektiske periode. Jo, det ble en veldig spesiell og krevende sommer med veldig mye ekstra arbeid for alle ansatte. Du må gjerne få med det: en stor honnør til staben i bedriften! skryter Håvard.
- Og du vet, vi kan jo ikke bare la være å levere inn anbud fordi det nærmer seg ferien, og vi må jo bare komme i mål med de oppdragene vi har tatt på oss! smiler han.

MYE REGNEARBEID

I år resulterte dette altså i de mest hektiske sommermånedene på svææært lenge hos maskinentreprenøren. For ikke bare 1) Grønøy havn, 2) SFO i Glomfjord, 3) Kunstgressbane på Halså og 4) Halså barnehage, nei: - I tillegg har vi mange andre prosjekter og oppdrag gående. Som er like viktig – vi skal ikke gjøre den tabben at vi bare prioriterer de store og gir blaffen i de små! - Nå er vi vel sann sett «over det verste» med at flere av de virkelig store oppdragene er avsluttet. Men det har vært, og er fortsatt, veldig mange prosjekter som vi regner på og der vi skal levere anbud, opplyser han. I motsetning til mange andre industri-satsende leverandører har Terje Halsan AS tilsynelatende klart å holde seg på både tørt og trygt land etter at REC-skuta sank. Staben teller i dag 18, som er flere enn nesten noen gang. Sjefen, Kristen Halsan, får anerkjennende ord fra andre næringslivsledere for hans og stabens evne til å

snu seg godt og raskt for å holde alle i jobb og omsetningen oppe.

BUNN GASS I FERIE

- Trøkket startet vel for alvor i mai, og så økte det bare på, i feriemåneden juli var det bunn gass, fortsetter Håvard Jentoftsen oppsummeringen av den superhektiske sommeren.
Bare ett av de fire virkelig store prosjektene pågår fortsatt, og det er det største av dem alle, nemlig Grønøy havn. Her har Halsans oppdrag en verdi på om lag 10 millioner kroner.
- Vi sprenger, transporterer ut masse, plastrer ut- og innsiden av den nye moleoen, lager grøfter for vann og

strøm, lager rekkverk, gjerder og legger asfalt, forklarer Håvard. Som har hatt tre mann i arbeid på Grønøy, men øker nå til fire fram til oppdraget avsluttes i november. Totalentreprenør er Secora.

15-20 MILLIONER

SFO i Glomfjord: oppdraget begynte i fjor vinter, Halsan har stått for utgraving og tomtearbeid og opparbeidelse av uteområder med asfalt, brostein og kantstein,

en del avløp. Jevnt over tre mann i arbeid, oppdragsverdi om lag to millioner kroner, og totalentreprenør er Solhaug Bygg AS. Oppdrag avsluttet rundt skolestart.
Halså barnehage: innledet i fjor med utgraving av tomt, deretter opparbeidelse av uteområder og sykkelstier med asfalt, legging av ferdigplen, gjerding. To mann jevnt i arbeid, oppdragsverdi om lag 1,7 millioner, her er Halså Bygg totalleverandør. Oppdrag avsluttet rundt skolestart.
Kunstgressbane Halså: 1-2 mann i arbeid hele sommeren, med utgraving, oppfylling og avretting for legging av gressmatte på 110 x 72 meter. I tillegg legging av om lag 700 kvadratmeter asfalt rundt, samt etablering av nye parkeringsplasser mellom de to fotballbanene. Oppdragsverdi om lag tre millioner kroner, oppdrag avsluttet til Halsaturneringa.

Tekst og foto: Edmund Ulsnæs

Glomfjord skole har fått nytt bygg for skolefritidsordningen, og Terje Halsan AS var viktig leverandør. Bygget og uteområdene ble tatt i bruk i forbindelse med skolestarten.

IL Halsakameratene kunne fryde seg over ny og flott kunstgressbane da de blåste i gang den store fotballturneringen siste helga i august. Terje Halsan AS gjorde jobben

I samarbeid med totalentreprenør Halså Bygg AS bidro Terje Halsan AS sterkt til at utvidelsen av Halså barnehage kunne tas i bruk i august.

Reklame som TREFFER BLINK!

Årsrapporter / Menyer / Bilag
Visittkort / Roll-up / Annonser
Bildedekor / Vindusdekor / Skilt
Logo / Foldere / Beachflagg
Flagg / Messevegger / Plakater
Andre rapporter m. m

**Ta kontakt I DAG for et godt tilbud
Mediehuset Meløy AS**

95 20 22 39 | ida@framtia.no
99 29 99 08 | edmund@framtia.no

AVKLARING I SEPTEMBER

Søknadsfristen er ute - nå gir Meløy Næringsutvikling full gass for å velge Lothar Maruhns erstatter i direktør-stolen. Det haster, for erfaring skal overføres.

- Vi jobber i forhold til 2-3 konkrete personer, det stemmer. Noen av dem er kjente her og jobber her i regionen, men kanskje ikke alle. Mer kan jeg ikke si foreløpig, smiler Leif Kristiansen.

BARE MÅNEDER IGJEN

Med sommerferien tilbakelagt ønsker Meløy Næringsutviklings styreleder full gass i prosessen der Lothar Maruhn skal erstattes som direktør i bedriften. - Det er et mål at hele prosessen skal være ferdig innen utgangen av denne måneden. - Men, det er nok naivt å tro at vi skal ha den nye personen på plass i jobb noe særlig før 1. januar, så tiden kan nok løpe litt fra oss nå, vedgår han. MNU-styret, i likhet med Maruhn selv og Meløy kommunes omstillingsforetak Meløy Utvikling KF, er nemlig svært opptatt av erfaringsoverføring. At mest mulig av kunnskapen, arbeidsmåten og nettverket til parhestene Lothar Maruhn og Finn Nordmo skal la seg overføre til personen som blir den kommende direktøren i Meløy Næringsutvikling (MNU). Lothar har annonsert at 1. februar i praksis er siste arbeidsdag for hans del. Etter noen feriemåneder skal han så være tilbake, innleid som konsulent og gjennomfører i etableringen av ScanMag – magnesiumfabrikken i Glomfjord.

MELØY, DEFINITIVT

- Det er ikke bare å overlevere en adresse, og så er alt i orden. Alle vet at nettverksbygging handler om tillit, og tillit tar tid å bygge opp. Den som ansettes må derfor få jobbe sammen med Lothar og Finn over en periode, og i konkrete prosjekter, understreker Leif. MNU har engasjert bemanningsbyrå i jakten på Maruhns erstatter, og søknadsfristen løp ut en av de siste dagene i august. - Jeg er klar på at den nye direktøren må ha kontorsted Meløy. At 20-25 prosent av jobben er reising, det er så sin sak, men at man skal administrere virksomheten i MNU for

- Å administrere MNU fra f. eks. Bodø er helt uaktuelt. Arbeidssted skal være Meløy, og direktøren bør bo i kommunen, fastslår styreleder Leif Kristiansen. I dag har næringsutviklingsselskapet kontorer på toppen av bygget midt i bildet, altså Schaltheus i Glomfjord Industripark.

Leif Kristiansen

Lothar Maruhn

IndustriFolk juli 2014

eksempel fra Bodø, det er uaktuelt. Den nye direktøren bør bo i Meløy. Det er tross alt her oppdragene skal utføres og verdiskapingen skal skje.

OMSTILLINGSLØNN

Etter 14 år som daglig leder i MNU, og næringsjef i Meløy kommune de 14 før det, forlater altså Lothar Maruhn MNU. Tiden

er over som den kanskje aller mest sentrale personen i næringsutvikling og omstilling i Meløy. Men, han skal altså fortsette sitt arbeid som industrikonsulent for noen utvalgte prosjekter, samt som arbeidende styreleder i ScanMag – målet er magnesiumumfabrikk og om lag 100 nye arbeidsplasser i Meløy. Nå ønsker Maruhn å bidra til en god intro for sin arvtager, som også skal

ha hovedfokus på industriprosjekter. For når Meløys omstillingsperiode er over i 2018, skal MNU fortsatt være kommunens næringsutviklingsselskap. Nå har styreleder Kristiansen forhandlet fram avtalen der ny-direktørens lønn dekkes av omstillingsmidler, altså budsjettene i Meløy Utvikling KF. Fordi MNU i omstillingsårene ikke får sitt årlige tilskudd fra Meløy kommune.

- Når det gjelder industriprosjekter, er det selvsagt ScanMag som er kommet lengst. Men vi har også ett-par Alf Bjørseth-prosjekter, spesielt dette med termo-elektriske materialer, som han ønsker å etablere her, men det er for tidlig å konkludere ennå. Og det jobbes med en god del andre, men de det gjelder ønsker å jobbe ferdig prosjektene før det slippes informasjon, så der kan jeg ikke si mer, forteller Leif Kristiansen.

Tekst og foto: Edmund Ulsnæs

NEDTUR GA OPPTUR!

Lars-Jacob Angelsen (28) kom til Glomfjord allerede i 2002 for å starte sin utdanning i kjemiprosessfag. - Men mitt ønske var å bli laborant, sier han! Veien skulle bli litt kronglete, men nå kommer han i mål – på Mo.

Lars-Jacob fikk nemlig gjennomført både grunnkurs og vkl i prosessfag før muligheten etter hvert bød seg for laboratoriefaget. Læreplasser i laboratoriefaget vokser ikke på trær her i kommunen, og Lars-Jacob ønsket ikke

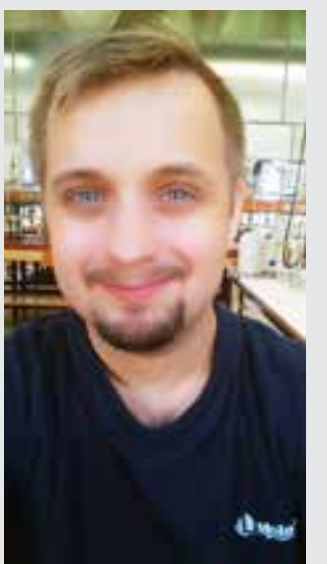
å flytte på seg. Han var derfor meget fornøyd da han fikk tilbud om prosess-læreplass i fullgjødsel-fabrikken, med opplæring i avanserte prosesser og skiftlab.

Siden den tid har han skaffet seg bred erfaring i Industriparken med jobb i MBS, REC Wafer Multi og SIC Processing på CV'en! Og for Lars-Jacob ga nedtur opptur da silisiumeventyret var over. Han fikk et vikariat og var tilbake i gjødselproduksjonen. Etter et års tid tok han skjeen i egne hender og fikk til et samarbeid med NAV og Molab i Glomfjord. Gjennom dette tiltaket fikk han den praksisen han trengte for å avlegge fagprøve innen LAB-faget.

- Tiden på Molab har vært suveren. Jeg liker meg veldig godt sammen med mine kolleger og ikke minst med arbeidsoppgavene!

12 år etter ankomsten til Glomfjord er han dermed lykkelig eier av fagbrev i både kjemiprosess og laboratoriefag, og er nå fast ansatt i Molabs avdeling i Mo i Rana. Dette betyr at han nå får luft under vingene og flytter på seg i høst. - Det blir spennende tider, sier han med et lurt smil.

**Tekst: Ragnhild Heen Andersen.
Foto: privat**

Lars-Jacob Angelsen

GLOMFJORD INDUSTRIPARK

HØSTEN 2014

Litt gammelt og litt nytt om bygg og bedrifter i industriparken idet høsten er i gang.

Tekst og foto: Edmund Ulsnæs

1

Brikkene har falt på plass sakte, men sikkert for den nye **magnesiumfabrikken** i Meløy. Nå har parhestene Maruhn/Nordmo funnet partneren som skal finansiere investeringen på rundt 1 milliard kroner. Lokalet er den tidligere SiC-bygningen, og råglassfabrikken på Nedre inngår også i produksjonen der det viktigste råstoffet, dolomitt, skal hentes fra Mossjøen. Målet er 100 nye arbeidsplasser.

8

Terje Halsan AS holder fortsatt sin stab på 16 menn og to kvinner i arbeid, og har senest i sommer satt opp en ny plasthall for maskinhåndtering her i hovedbasen i «Belsen» innenfor industripark-portene.

6

Bilfingers verkstedhaller blir fortsatt i bruk det meste av dette året. Etter det IndustriFolk erfarer foreligger det ikke andre planer med de nær 100 år gamle bygningene enn å rive dem.

7

Vitar AS har kjøpt det relativt nye renseanlegg-bygget i Belsen fra Bilfinger, som igjen kjøpte det fra RECs bostyre sist vinter. Geir Olsen har antydnet at dette kan bli base for Vitar Service AS, men her mangler vi oppdatert kunnskap.

5

6

4

8

1

3

2b

2

5

INVIS-staben vokste fram til i vår til 14, med 60 prosent av sine oppdrag rettet mot olje- og offshoreindustrien. Der har de største vedlikeholdsaktørene skrudd igjen kranene, med negative konsekvenser for en rekke mindre leverandører, for eksempel INVIS. Tunge tider i høst, parallelt med at bedriften har kjøpt «ingeniørbygget» fra Bilfinger og satt det betydelig i stand.

4

Si Pro-bygget står i dag uten aktivitet. Her jobbet på det meste nær 40 personer med resirkulering av silisium-avskjær fra waferfabrikkene. IndustriFolk kjenner ikke til om det eksisterer ferske planer for ny aktivitet.

2

Bilfinger Glomfjord får lov av sine overordnede til å investere 5-6 millioner kroner på verkstedssiden i forbindelse med overtakelsen av den tidligere multifabrikken etter REC Wafer. Flyttingen pågår hele høsten fram til årsskiftet.

2b

Tocircle Productions har kjøpt «Scan 1» fra Bilfinger, som igjen overtok etter REC Wafer. Meløys første omstillingsbedrift etter REC, og det er grunn til å ha store forventninger til Ellef Kure & Co. etter over fem millioner kroner fra Meløy kommune og over fire fra Innovasjon Norge. Tocircle-målet har vært 30-50 nye arbeidsplasser i Glomfjord, og nye 25-30 i samarbeid med Standard Hydro Power sammen og Thor Mikkeltorg og Malthe Winje AS.

3

Skjæring av silisium-ingoter er etter manges mening fortsatt det mest spennende «nye» som skjer og skal skje i omstilling-Meløy. Med litt omstillingsstøtte og et typisk godt kjøp av Mono-fabrikken i bagasjen, driver **Norwegian Crystals** og Reidar Langmo foreløpig med drøyt 50 ansatte, men har langt større ambisjoner.

Å sitte foran pc-en er ikke Kristens yndlingsbeskjeftigelse. - Jeg rømmer fra kontoret og ut i lastebilen så snart jeg har mulighet, sier han.

GANSKE STOR I KJEFTEN

...men han er stor i kjeften på en hyggelig og artig måte, Kristen Halsan (60). - Jeg snakker rett fra levra, og så er jeg veldig klar på at det er jeg som er sjefen!

Det oser autoritet av mannen som er eier og øverste mann i Terje Halsan AS. Kaffe og wienerbrød og en meter bordplate mellom oss, fjerner litt av nervøsiteten. Den som snek seg inn under huden da han allerede i innledningen av intervjuet proklamerte at han hadde «en jævlig dårlig dag». Så aner jeg konturene av et lite smil mellom skjeggstubbene, idet han flirer og forteller at kjerringa tvang ham til å klippe seg før vi kom. Isen er brutt, han er ikke lenger så «skummel» som jeg først trodde!

IKKE AKKURAT DATAKYNDIG
Begge føttene på bordet foran pc-en, mobilen mot øret og oppdragsgivere, vekselvis ansatte, i andre enden....
- Er det dette som driver deg, Kristen? Lederskap? Kontorliv?
- Det er slett ikke her jeg foretrekker å være. For meg er pc-en en støvsamler. Jeg har forsøkt å gå kurs innen data, men heller ikke dét klarte å vekke den store interessen. Han flirer og viser meg et innrammet bilde av en Donald-figur klar til å knuse en pc med slegga.
- Dette fikk jeg av en kompis, det er vel meg i et nøtteskall. Jeg innser jo selvfølgelig at data er kommet for å bli, derfor er jeg

veldig glad for at det er andre i bedriften som mestrer det til fulle. Sjøl graver jeg gjerne en 40-meters groft med handmakt heller enn å tilbringe dagen foran en skjerm.
Så er det jo også **maskiner** som har vært Kristens store lidenskap siden han var en neve stor.
- Jeg husker timer sammen med pappa i lastebilen allerede som guttunge, og var nok ganske ung da jeg første gang satt bak spakene i egen maskin.

ØKER STADIG
I 1987 overtok Kristen firmaet som faren Terje hadde etablert 40 år tidligere. Han rister energisk på hodet når jeg spør om han aldri vurderte noe annet enn å gå i farens fotspor.
- Aldri! Sjøl om jeg dro vekk for å utdanne meg, var jeg alltid hjemme i Glomfjord for å jobbe i helgene. Jeg har trivdes fantastisk godt og har ikke angret på yrkesvalget ett eneste sekund. Så skal det også nevnes at det ikke ble forventet hjemmefra at jeg skulle overta - heller var det rådet om å ikke ta over det som var gjeldende.
Fra 6-8 ansatte - nå engasjerer firmaet hele 16 menn og to kvinner. En enorm utvikling i tiden da REC ble etablert, en periode som

av Kristen beskrives som eventyrlig. En prestasjon er det da at de faktisk har klart å ansette flere, selv etter at oppturen i Glomfjord brått var over.
- Vi begynte tidlig å lete etter andre markeder, viktig som det var å få flere ben å stå på. Det har vi også klart, forteller sjefen nøkternt før han fortsetter:
- Meløy er nedslagsfeltet vårt, med industriparken som den største kunden. I år har vi hatt flere andre store oppdrag i tillegg, det har vært travelt men samtidig jævlige artig.

EGEN LEDERSTIL
- Jeg er sjefen, vi diskuterer ikke dét! Det siste utsagnet ledsages av et skeivt smil rettet mot datteren Stine-Mari (33) som stadig fyker forbi.
- Du har ansatt alle barna dine i bedriften, dét må det da bli konflikter av, Kristen?
- Nei, vi er så fleksible at det sjelden eller aldri er noe krancling....
Latteren som følger ledsages av innrømmelser om at det nok av og til går ei kule varmt mellom de gulmalte ytterveggene. Så hevder Kristen at de aldri diskuterer jobb når de møtes privat.
- Spøk til side, jeg har til dags dato aldri søkt etter arbeidskraft. Det kommer stadig folk innom som spør etter jobb. Dessuten

virker det som om de som først får foten innafra, de blir. Det betyr kanskje at de ansatte trives.
«Surmuling» har Kristen Halsan lite til overs for. Han vil gjerne bli snakket til og med, hvis noen har problemer eller er misfornøyd.
- Da spør jeg heller rett ut hva som er årsaken til det dårlige humøret, jeg gidder ikke gå rundt å lure. Om sine svake sider som leder innrømmes det at han nok kunne vært mer oppmerksom til tider. Å huske bursdager og lignende er ikke blant Kristens sterke sider.
- Jeg er ikke flink sånn, heller er jeg ikke spesielt god på skryt. Hvis jeg ikke sier noe, er jeg som regel fornøyd med utført jobb.

LITE HJEMME
Kone, tre barn, syv barnebarn. Arverekken etter Kristen utvides stadig med nye medlemmer.
- Gudskjelov har jeg skreppa mi, Mona (52). Hun er verdensmester! Verdensmester i å holde maten varm....
Som bedriftsleder er Kristen klar på at firmaet alltid har vært førsteprioritet, ikke bare for han, men for alle andre i familien.
- Mona er fantastisk, dét skal hun ha. Før var det hun som tok kontorarbeidet - kjørte lastebil gjorde hun i tillegg.

>>>fortsetter neste side

- Mona er verdensmester på hjemmebane, sier Kristen, som er en familiekjær mann. Her er paret sammen med barna Chris-André, Stine-Mari og Mattis som alle tre har valgt å gå inn i farens firma.

>>>fortsetter fra forrige side

Jeg aner konturene av en litt mykere Kristen når han forteller om eget fravær i barnas liv da de vokste opp. Om Mona som var den som stod på barrikadene hjemme, mens han selv var på jobb, alltid på farten for å gjøre kunder fornøyd og sikre arbeidsplasser for staben sin.

- Venninnen til Stine som bodde i nabohuset var i mange år overbevist om at jeg kun eide én bukse, og det var den blå jeg jobbet i. Jeg var aldri hjemme da barna var små, derfor er barnebarna så viktige for meg. Kanskje skjemmer jeg dem litt bort, det skal mye til for at jeg nekter dem noe. Et absolutt mål er å bli en bedre bestefar enn jeg har vært pappa.

PRIORITERER KUNDENE

Å gjøre jobben skikkelig, til rett tid og med rett pris, er til enhver tid et overordnet mål for Kristen & Co.

- Nåja, det med prisen er det sikkert mange meninger om, småsmiler Kristen mens han forteller om et ordtak han har stjålet fra ei eller anna messe han deltok på for mange år siden:
- Vi vil være hurtigst og best, døgnet rundt.

For Kristen liker å være der ting skjer og understreker at en av suksessfaktorene er å innse hvor viktig det er å være på rett plass til rett tid.

- Helst bør vi sitte i bilen på vei til kunden før vi har lagt

Jeg er sjefen, vi diskuterer ikke dét!

«kukstøkke» så er det bare å brette opp ermene og ordne opp i fadesen. En god dialog er alltid å foretrekke, for konflikter er aldri artig, understreker han.

Av viktige kunder i tillegg til industriparken nevnes EWOS, samt ferske prosjekter som SFO i Glomfjord, molo på Grønøy, barnehage og kunstgressbane på Halså.

- Å miste store kontrakter lik da REC gikk dukken, er aldri morsomt. Jeg føler et ansvar for mine ansatte som igjen gjerne er familiefolk. Men heldigvis har vi alltid klart å få ting til, hjulene har gått rundt. Så veldig mange søvnløse netter har jeg ikke hatt.

NÆRINGSPRIS OG STOLTHET

I 2009 fikk Terje Halsan AS næringsprisen fra Meløy kommune.

- Klart jeg ble stolt, den prisen betydde mye. Det er dessverre slik i denne bransjen at vi sjelden får ros for den jobben vi gjør.

Han liker ikke å stille opp i media, Kristen, og er heller ikke særlig flink med selvskryt. Taler er han ikke særlig erfaren med. Men da han fikk næringspris var noen pauli ord både forventet og påkrevet.

på røret etter endt bestilling.

- Det hender vel at dere får klager?
- Selvfølgelig. Da forsøker vi å rette det opp med en gang. Å beklage nytter lite. Har vi gjort et

Gudskjelov har jeg skreppa mi, Mona (52). Hun er verdensmester! Verdensmester i å holde maten varm....

- Jeg begynte jo å grue meg med én gang jeg fikk beskjeden om utmerkelsen. Så fikk jeg gode tilbakemeldinger på talen i ettertid, det var jo egentlig litt artig. De fikk rene ord for pengene, jeg er ikke så god på utenomsnakk.

Kristen er opptatt av å dele æren for bedriftssuksess med flere. Uten familien, ansatte og kunder er det lite igjen å bygge på.

- Samhold er viktig, å få alle til å jobbe i team. At Mona er klippen på hjemmebane må også trekkes frem. Det er henne alle samles om på privaten.
- Meløy er jo en liten, nokså gjennomskiktig kommune. Har du noen gang kjent på misunnelse over det du har prestert?
- Nja....det er vel alltid enkelte som skuler litt når andre lykkes. Men det velger jeg å heve meg over, det er viktigere og morsommere å skape gode, trygge arbeidsplasser.

TIDEN FREMOVER

Nå har den innbitte glomfjordingen Kristen flyttet utover i fjorden - han sier selv at kona Mona insisterer på at dét sto

Ingen må prøve seg på å diskutere hvor i kommunen det er best å bo!

i kontrakten allerede da de giftet seg.

- Ingen må prøve å diskutere hvor i kommunen det er best å bo! Det er Glomfjord, selvfølgelig. At jeg flytter til Ørnes er bare for konas skyld. Jeg vurderer å ta med meg eget vann herfra, for det de har andre steder kan ikke måle seg i kvalitet.

Å hjelpe til i bygda han har vokst opp i, er ikke ukjent for Kristen. Uttallige er de dugnadsprosjekter der han har stilt opp med maskiner og arbeidskraft for lag og foreninger.

- Prosjekter for barn og unge er de jeg brenner mest for. Det er ikke alltid like lett for disse gruppene å samle inn så mye penger som ofte trenges.

I en avisartikkel datert 2007 kan vi lese følgende: «han har dessuten ambisjoner om å trappe ned og trekke seg ut av firmaledelsen når han fyller 55 år. Han ønsker å få mer tid til familien og la andre overta»...

- Dét løftet har du kanskje ikke klart å overholde, Kristen?
- Selv om jeg fremdeles jobber en del, så har jeg faktisk redusert arbeidskjøret. Jeg prioriterer annerledes. Nå tillater jeg meg selv å reise bort innimellom, da tar jeg mer enn gjerne barnebarna med.
- Klarer de andre seg, sjøl når du er vekk?
- Jeg gir klar beskjed om at jeg ikke skal ringes unødvendig når jeg er bortreist. Jeg gjør som Janne Carlzon, tidligere toppsjef i SAS, jeg truer med å sparke folk som ikke lar meg ha fred når jeg har ferie.

Han flirer spøkefullt, Kristen, reiser seg og er klar for neste oppdrag ute i felten.

- Heldigvis er det sånn at jeg kan stole 100 prosent på dem jeg har rundt meg, det er bra å ha folk som kan ta ansvar!

Tekst: Ingunn Dahle. Foto: Edmund Ulsnæs

FAKTA

Kristen Halsan (60) er eier og daglig leder i Terje Halsan AS. Han overtok i 1987 etter sin far som grunnla firmaet i 1947. Terje Halsan AS er maskinentreprenør, driver med lastebiltransport og containerutleie. Firmaet har tilholdssted i Glomfjord. Hovedaktiviteten er oppdrag innenfor portene til industriparken. I dag sysselsetter firmaet 18 ansatte. Kristen er gift med Mona (52). De har barna Stine-Mari (33), Chris-André (31) og Mattis (23). De har også syv barnebarn. Alle tre barna er ansatt i firmaet.

STINE-MARI HALSAN OM KRISTEN:

- Han har faktisk ikke alltid rett.
- Som sjef er han veldig tydelig.
- Han er litt for lite flink til å gi tilbakemeldinger når vi gjør noe som er bra.

HÅVARD JENTOFTSEN OM KRISTEN

- Han er blitt mildere med årene.
- Når han blir arg, går det alltid fort over.

Selv om språket i anleggsbransjen til tider er tøft, har Kristen en gode tone med sine ansatte. – Det at de velger å bli i jobben bør være en indikator på trivsel! Her inspiserer han arbeid sammen med folk fra Nordasfalt. Arbeidsleder Håvard Jentoftsen til venstre.

Jan Eivind Karlsen, bosatt på Grønøya, sønn av Jon Helge Karlsen og Oddrun Olsen, og ansatt hos Terje Halsan AS.

SJÅFØR UTEN LAPPEN

Jan Eivind Karlsen er bare 18 år, har ikke bilsertifikat, men har allerede masse erfaring bak rattet! Takket være Terje Halsan AS.

Da skolegangen etter grunnskolen ble vanskelig å gjennomføre, fikk Grønøy-gutten tilbud om å være ekstrahjelp hos Halsan AS, og der er han fortsatt.

- Her er jeg i mitt rette element! fastslår den travle arbeidsgutten Jan Eivind.

IKKE TID TIL LAPPEN

Dagene går med til å kjøre hjullastere og gravemaskiner på ulike anlegg. Tillatelse til å kjøre disse kjøretøyene har han fått etter å ha gjennomført et 40 timers anleggsmaskinførerkurs hos Meløy BedriftsService.

- Når jeg får tid, skal jeg ta lappen for bil, forteller Jan Eivind muntert.

Han bekrefter også at kjæreste, det har han i hvertfall ikke tid til, og vi skjønner fort at ung glunten allerede har denne livsstilen i blodet.

HÅPER Å FORTSETTE

Det var 1. april i år at læretiden begynte for Jan Eivind, og veien mot kompetansebeviset i anleggsmaskinførerfaget. Normalt er den på fire år, men siden Jan Eivind allerede har jobbet i 17 måneder, får han disse godskrevet.

- Jeg stortrives bak rattet på de store kjøretøyene og har det godt blant mine gode arbeidskollegaer, så jeg håper virkelig å få fortsette hos Halsan når kompetansebeviset er i boks høsten 2016, forteller Karlsen.

Tekst: Ingebjørg Sandaa. Foto: Marita Karlsen

INVESTETERTE I ALEXANDER

Alexander Olsen (22) har tegnet injeksjonsavtale med Yara. Det betyr at når han er ferdigutdannet sivilingeniør, er han garantert jobb i hjembygda. - Jeg ser virkelig frem til å komme hjem igjen og ta fatt på utfordrende oppgaver for Yara! smiler glomfjordgutten.

Injeksjonsavtalen innebærer at Yara gir Alexander utplassering med relevante og tilrettelagte arbeidsoppgaver, veiledning og sommerjobb. Han mottar også et stipend som dekker noe av master-utdannelsen. Til gjengjeld kan Yara høste av ettertraktet kompetanse, og ansette en nyutdannet sivilingeniør som kjenner fabrikkens godt.

YARA-VEILEDNING

- Under bachelorutdannelsen skal man avslutningsvis levere en hovedoppgave. Min var at jeg lagde et kretskort for Yara, forklarer Alexander. Etter videregående skole bestemte han seg for å flytte, og siden han har en del slekt og familie i området rundt Narvik, dro han hit for å starte på et treårig bachelor-studium i industriell elektronikk. - Jeg føler meg heldig som har fått god veiledning og oppfølging fra ingeniørstabelen hos Yara, så oppgaven ble levert med glans, smiler Alexander. De årene Alexander har vært i sommerjobb hos Yara har han fått være med på mange ulike oppgaver og blitt svært godt tatt imot. Denne sommeren gikk blant annet med til å planlegge nivåmålinger. - Stig-Are Remmen har vært som en mentor for meg, forteller Alexander. Fra tidligere utgaver av IndustriFolk vet vi at Remmen også i sin tid hadde en injeksjonsavtale med Yara i Glomfjord.

TILBAKE TIL HJEMBYGDA

- Nå som bacheloroppgaven er ferdig, tar jeg fatt på de to siste studieårene mine. Først når masteroppgaven er godkjent, er jeg ferdigutdannet sivilingeniør, smiler Alexander. Han og samboeren Benedicte Martinsen, som opprinnelig er fra Mo i Rana, gleder seg til å flytte tilbake til Glomfjord. - Jeg savner folkene og de flotte omgivelsene hjemme, sier Alexander. Han ser frem til å starte i full jobb hos Yara og den trivelige gjengen som venter på han der. Alexander er sønn av avtroppende PKL-sjef Herulf Olsen og Kirsti Andreassen.

Tekst: Ingebjørg Sandaa. Foto: privat

Senere denne måneden velger Meløy kommune hovedentreprenør på oppgraderingen av Glomfjord sentrum. Rundkjøringen skal bort, og vannbåren varme skal inn fra syrefabrikk. Terje Halsan AS ligger svært godt an til å bli hovedentreprenør – for aller første gang.

KAN FÅ SENTRUMSJOB BEN

Glomfjords «egen» bedrift blir trolig den som får oppdraget med å renovere torget. Totalentreprenør for første gang betyr også et aldri så lite veiskille for Terje Halsan AS...

Ja, for når kommunestyret denne måneden bestemmer hvem som skal fjerne rundkjøringen, renovere torget og gi vannbåren varme til Glomfjord sentrum, faller valget trolig på Glomfjords «egen» bedrift, Terje Halsan AS. Som for aller første gang har levert anbud som totalleverandør. Og siden eneste konkurrent Reipå Knuseri sitt tilbud ligger noe sånt som tre millioner kroner høyere, går det mot et historisk tilslag for Håvard Jentoftsen og de andre 17 ansatte hos Halsan. - Ja, dette blir i så fall faktisk første gang at vi er totalentreprenør. Det blir både nytt og veldig interessant, fastslår han.

STORJOBB OG VEISKILLE

Etter en utredningsprosess og saksgang som har vært av det langdryge slaget har altså sommeren bragt med seg både anbudslevering og -åpning i prosjekt Glomfjord sentrum. Endelig skal Meløy få gjennomført en sårt tiltrengt oppgradering av selve sentrum i sitt, ja, næringsentrum. - Anbudet vårt er på 22 millioner kroner. Rundkjøringa og all asfalt skal bort, og så er anleggsgartner-delen

av prosjektet stor, altså steinlegging. Rørjobben er også stor, det skal hentes vannbåren varme fra syrefabrikk. Vi skal dessuten bytte noen avløpsrør og sette ned noen sluker, refererer Håvard fra anbudet han selv har regnet og nå setter sin lit til at bedriften får tilslag med. - Hvis vi får prosjektet, er dette et veiskille for oss, slår han fast.

OFTERE UT

For på prosjekter med omfang som krever flere, samarbeidende leverandører ledet av en totalentreprenør, har Halsan alltid vært en av de «små». - Nå har vi økt tiltaksklassen vårt til et høyere nivå, altså at vi har de nødvendige godkjenninger for å kjøre og lede store prosjekter som oppgraderingen av Glomfjord sentrum. Dette er et helt bevisst valg vi gjør, og nødvendig. - Fordi? - Vi har snart 20 personer ansatt, og de må jo holdes i arbeid. Til nå har vi stort sett holdt oss i Glomfjord, og her kommer vi fortsatt til å ha godt med arbeid. Men vi vil nok oftere se ut av Glomfjord, sånn som vi gjør med sommerens prosjekter på Grønøy og Halså. Der får vi også erfaring med å flytte folk og utstyr over avstander, og at folkene våre bor på anleggsstedet.

KLAR FOR STØRRE

Terje Halsan AS har nylig gjort en av sine største investeringer, nærmere bestemt i en egen borerigg. Og med ansettelsen av Rune Simonsen har man knyttet til seg fast sprengningsbas – han er den ene av nokså få med den kompe-

Jeg sier ikke at vi skal ta jobber i Tromsø, akkurat, men vi regner nå på flere store oppdrag også utenfor Glomfjord.

HÅVARD JENTOFTSEN

tansen her i regionen. - Dette er med på å gjøre at vi nå kan si ja til en del oppdrag som vi før ikke kunne ta, og gjør oss aktuelle for en del større oppdrag. Jeg sier ikke at vi skal ta jobber i Tromsø, akkurat, men vi regner nå på flere store oppdrag også utenfor Glomfjord, og det kommer vi nok til å fortsette med fra nå av, mener Håvard Jentoftsen.

Tekst og foto: Edmund Ulsnæs

Håvard Jentoftsen

Den "innerste sirkelen" hos Yara Glomfjord består av 10 personer når hele ledergruppen er på plass til sitt ukentlige møte. Fra venstre fabrikkssjef Arve Jordal, HR business partner May-Eli N. Johnsen, teknisk sjef Øyvind Jenssen, innkjøpsleder Trond Trana, logistikkssjef Kristine Haukalid, avdelingsleder pakkeri, kai og lager Herulf Olsen og til slutt Leif Kristiansen, som er avdelingsleder industriparken, samt prosjektleder. Sjef for helse, miljø, sikkerhet og kvalitet, Erik Knutsson, var ikke tilstede i dette møtet – heller ikke produksjonssjef Morten Høvset og controller Ronny Solberg.

- Jeg er nok ikke typen som tar styringen i alle diskusjoner, så ordet fordeles vel sånn høvelig jevnt rundt bordet, sier Arve Jordal. Her lytter han og May-Eli N. Johnsen på Herulf Olsen.

- Enkelte møter kan bli litt lange – da blir jeg utålmodig, innrømmer Kristine Haukalid. - Nyttig med oppdateringer fra hele virksomheten, mener Herulf Olsen.

- Stor forskjell på møtene i Yara og vår tidligere arbeidsplass REC, fastslår "ferskingene" Øyvind Jenssen (t.v.) og Trond Trana.

UKENTLIG OG VIKTIG

Ledermøtene i Yara Glomfjord er noe helt annet enn i tidligere REC. – Men veldig viktig for at ledelsen skal framstå som samkjørt, fastslår sjefen.

Vi har fått tilgang til de innerste gemakker. I det rektangulære rommet med det lange, ovale bordet sørger ni viktige personer for fortsatt trygg ledelse av Meløy største bedrift og viktigste hjørnestein. IndustriFolk er til stede i Yara Glomfjords ukentlige ledermøte.

OPPDATERING ER VIKTIG

- Hensikten med møtet? Ja, det lurte vi av og til på selv, også, humrer kapteinen, og resten av laget brøler av latter. For selv om inventaret i fabrikkssjefens møterom er mørkt og solid, nærmest ærverdig med en dunst av tradisjon i luften, er stemningen lett. Når Arve Jordal samler sine ni avdelingsledere til ukentlig møte, sitter latteren løst. - Nei, hensikten er jo å oppdatere oss på hva som skjer i de ulike avdelingene. Vi begynner alltid med helse, miljø og sikkerhet og saker som går på det. Og så ser vi på sykefraværet, slik at vi har en bra oversikt over hvem som er syke til enhver tid,

forklarer Arve.

- Akkurat i dag har vi også på agendaen neste års business plan, der det stilles nye krav om at vi gjør en vurdering av risiko i forbindelse med veien bedriften skal gå videre.

TRAVLE MENNESKER

Ledermøtet der IndustriFolk er flue på veggene i innledningen, er ikke fulltallig. "Bare" sju av i alt 10 er tilstede – årsaken er kundebesøk og ferieavvikling. - Det er veldig sjelden vi er fulltallig, og ikke sjelden blir møtene kortet ned, eller faktisk avlyst. Du ser at tre er borte i dag, og kanskje kunne vi vært strengere på deltakelsen i disse møtene, men dette er travle mennesker med mye på timeplanen, sier fabrikkssjefen. - Ledergruppen må være samkjørt på ting. At den ene ikke gir en beskjed ut i organisasjonen, mens en annen sier noe helt annet. Da er det viktig med dette ukentlige møtet der vi alle oppdaterer oss og ser på forskjellige utfordringer i de ulike avdelingene.

NYTTIG, MEN...

- God tidsbruk, dere andre? - Ja, det synes jeg. Hverdagen er jo hektisk, men det er viktig å møte de andre lederne

– dette er folk jeg ikke nødvendigvis treffer ellers i uka. Det er ikke alltid alle emnene angår meg og min avdeling direkte, men det er nyttig å høre om det som foregår, mener Herulf Olsen, som ennå en stund er avdelingsleder for pakkeri, kai og lager før han reiser til Halså for å bli produksjonssjef hos EWOS. - Det avhenger selvsagt litt av temaet, men noen ganger kunne nok møtene vært gjennomført fortere. Det er mange andre oppgaver som venter, så da kan jeg bli litt utålmodig, innrømmer Kristine Haukalid, logistikkssjefen. Sistnevnte har mer erfaring med ledermøtene enn de fleste, sammen med Leif Kristiansen, avdelingslederen for industriparken og prosjektleder.

HELT ULIKT

- Det er nokså stor forskjell på ledermøtene her og de vi hadde da jeg jobbet i REC, fastslår Øyvind Jenssen. Han er teknisk sjef hos gjødselprodusenten, etter en årrekke i lederposisjoner hos tidligere REC Wafer i Glomfjord, samt et relativt kort opphold hos Meløy Næringsutvikling. Sammen med innkjøpsleder Trond Trana er han den i rommet som kortest erfaring med disse ledermøtene. - Her delegeres nokså mange beslutninger

ut i organisasjonen, siden det er en produksjon som har pågått lenge og det er mange som har stor kunnskap ute i avdelingene. Hos REC ble de fleste beslutninger tatt i møtene – organisasjonen var ung og i stor endring, og både markedet og produksjonen endret seg hele tiden, forklarer Øyvind. Tidligere REC-kollega Trond Trana nikker samtykkende.

LYTTER GODT

- Er du bevisst på at alle skal slippe til, Arve? - Nå er vel ikke jeg den typen som alltid tar styring i alle diskusjoner, så jeg tror nok det er ganske jevnt fordelt. Jeg er også bevisst på at det sitter veldig mye erfaring rundt bordet her, og det er mange ting jeg ikke har tenkt på, eller den enkelte avdelingsleder ikke har tenkt på. Da kan det være fint med innspill fra de andre som er med i ledergruppen. - Og vi arbeider hele tiden for å forbedre oss som bedrift – det er alltid slik at det er ting vi ikke er helt fornøyd med. Da er disse møtene viktige. Men som sagt, det er en hektisk hverdag, og ofte må vi forkorte eller avlyse, så vi kan ikke helt stille klokka etter disse møtene.

Tekst og foto: Edmund Ulsnæs

MANNEN OG TAVLENE

- Jeg blir aldri utlært – det er hele tiden noe nytt!
Som elektromontør blir man ikke uten jobb, og så gammel som jeg er, blir jeg jo den siste de kan jage ut, humrer Meløy Elektros 61-årige tavleekspert.

Jan Arthur Nilsen er «Mr. Elektriker» i Søndre Meløy. 61-åringen har jobbet med kabler og koblingen siden 1970-tallet, og er Meløy Elektros fremste ekspert på tavler – som denne hos EWOS på Halså.

Tavlemannen. Praten går - Jan Arthur Nilsen er raskt frampå med termosen, vi skåler i kaffe.
- Og så er jo dette en jobb der jeg får møte mye folk, kan prate med mange, ja, du har kanskje merket det allerede – jeg er ganske glad i å prate! smiler Meløy Elektros egen tavleekspert, eldst i staben, stolt av jobben.

MED HELE VEIEN

Vi befinner oss på Halså, i ei anleggsbrakke på hjul i hjertet av EWOS-produksjonen. Altså praktisk talt hjemme i stua for dagens hovedperson, Jan Arthur Nilsen. For her har han vandret og her har han koblet.... bestandig!
- Ja, jeg tror jeg har vært med på alle utbyggingene som har vært her siden Odd

Det en jobb der jeg får møte mye folk, ja, du har kanskje merket det allerede – jeg er ganske glad i å prate!

Torriksen overtok soldoljefabrikken og startet AS KS Forøy. Når Meløy Elektro har hatt oppdrag her, er det jeg og våre montører som har utført, og når andre firmaer har vært inne, har de brukt meg som kjentmann. Her har jeg dratt noen meter med kabel og satt opp noen kontakter, ja! Født i 1953 - Meløy Elektros mest erfarne mann har vært elektromontør lengre enn brorparten av kollegene hans har levd.
- Og hele tiden nye ting?
- Å, ja! Du vet, hvis vi setter det litt på spissen, dreier jo denne jobben seg om å skru til venstre, stikke inn en ledning-ende, skru til høyre. Men det er jo så utrolig mange måter å gjøre det på! Så det er noe nytt hele tiden, men jeg har mange gode hjelpere – jeg ringer gjerne til spesialistene ute hos leverandørene våre!

EN MANN FOR TAVLER

IndustriFolk er på jobb sammen med Jan Arthur Nilsen fra Engavågen. Og selvsagt møtes vi på EWOS, Meløy Elektro-kunden der Jan Arthur de siste årene har jobbet så mye som åtte av årets 12 måneder. For industri er elektromontørens spesialitet, ikke minst tavlebygging. Og med all respekt for eneboligen din, kjære leser: elektriske tavler i EWOS-fabrikken er heavy greier!
- Strøm er strøm, for så vidt, men det er selvsagt andre prinsipper i en fabrikk enn et bolighus. Det er 10 tavlerom her på EWOS, og jeg har stort sett vært med og bygget dem alle sammen, smiler Jan Arthur. Før han tar fram ringpermen og snakker løs om transformatorene og sikringsskinnene og gateway-en og PLS-en, for ikke å snakke om utgangsmodulene med reléstyring.
- Er det gresk for deg, ja? Hehe, men du ser hvor fint jeg har tegnet her, for hånd? humrer den trivelige elektromontøren som sjefen hans beskriver som 110 prosent pålitelig, pliktoppfyllende og ikke minst hyggelig.

MYE SPEKULERING

EWOS har egne elektrikere i arbeid, men for en fabrikk med milliardomsetning og årsproduksjon på noe nær 200.000 tonn fiskefôr, er tavlebyggerens spesialkompetanse og kunnskap om bedriftens styrings-systemer svært viktig.
- Jeg er vel sikkert litt tålmodig. Og så bør

- Du vet, egentlig dreier jobben seg om å skru til venstre, stikke inn en ledningsende og skru til høyre. Men det er jo så uendelig mange måter å gjøre det på! Sier Jan Arthur om jobben som elektromontør, der han må bruke hodet hele tiden og lærer noe nytt hver dag.

du kunne lese ei elektrisk-tegning, svarer han på spørsmålet om hvorfor han er så god på jobben sin.

- Det er en jobb med en del leting og veldig mye spekulering – det er hele tiden noe nytt å skulle ta stilling til. Ja, og så blir det vel en del bainnskap! knegger han.
Jan Arthur er elektromontør i bunnen, men som trolig den første i Nordland tok han også fagbrev som tavlemontør. Ei tavle er som kjent sentralen i et byggs strømsystemer, og som leseren kan gjette: i en fabrikk med en rekke ulike bygninger og med sterk utbygging i 25 år, er tavlene nokså heftige byggverk i seg selv. Rett og slett ikke for hvem som helst.

INDUSTRI, BEDRIFT, PRIVAT

- En typisk arbeidsdag? Ja, i går, da det var første dagen etter ferien, begynte jeg på laget med å lesse en del utstyr i bilen, før jeg dro til Grønøya til et bolighus, der dro jeg kabel gjennom krypkjelleren til ei varmepumpe oppi stua. Så innom lageret før jeg dro til Vassdal for å se på en jobb i et hus der og demontere litt. Imorra drar jeg dit igjen for å rive mer. I dag møtte jeg her på EWOS halv åtte, da, og mens jeg ventet på deg strakk jeg litt kabel før jeg skal koble to kontakter etter at du drar. Og så har jeg hele tiden kontakt med de elektrikerne som jobber her i fabrikken.
Jan Arthur er altså stasjonert i Søndre Meløy, og selv om EWOS-fabrikken legger beslag på mye arbeidstid, er han også hyppig å se på Nordtun HelseRehab, Meløy Notbøteri og ikke minst hjemme hos privatfolk.

SLITER LITT...

Jan Arthur er opprinnelig fra Vassdalsvik, og strengt tatt var det allerede under utplasseringen hos Anton Pettersen i åttendeklasse at han ubevisst gjorde elektriker-valget. Etter jern og

Det er 10 tavler med tavlerom her på EWOS, og jeg har stort sett bygget dem alle sammen.

Så jeg begynner å bli akterutseilt! Men det er jo akkurat dette som gjør det så spennende, også, at det skjer noe nytt hele tiden!

metall ved yrkesskolen i Glomfjord ble det elektroutdanning i Bodø og senere fast post hos Trones Tavlemontasje, før noen år som bedriftslektriker ved jernverket på konas hjemsted Mo i Rana. Hjemvendt til Meløy i 1982 sluttet han seg til nettopp Anton Pettersen, som hadde startet MeløyKontakt sammen med Harry Mikalsen. Rundt 1990 ble bedriften kjøpt av Meløy kommunale e-verk, der installasjonsavdelingen senere ble aksjeselskapet Meløy Elektro, og Jan Arthur har vært med hele veien.
- Ting har utviklet seg fortere og fortere – alt er automatisert og digitalisert i dag, skal programmeres, og der sliter jeg litt. Så jeg begynner å bli akterutseilt! Men det er jo akkurat dette som gjør det så spennende, også, at det skjer noe nytt hele tiden! Jeg ser jo fram til den dagen jeg skal slippe å spekulere så mye, hehe, men det blir nå noen år til. Jeg drømmer om å få fri på fredagene om noen år, kanskje jobbe litt mindre, forteller han.

IKKE ÉN DAG...

Noe sjef Stormo neppe bifaller – han legger ikke skjul på at Jan Arthur er en verdsatt og viktig mann nå ha i arbeid, i mange år ennå.
- Jeg kan ikke huske én eneste dag at jeg har angret på at jeg valgte dette arbeidet eller gruet meg til å gå på jobb. Joda, jeg har nok tenkt underveis at jeg skulle ha fullført teknisk fagskole den gangen, men det var jo for å starte firma selv. Men det er jo mye arbeid å drive selv, og kanskje sparte jeg meg et magesår da jeg fant ut at jeg hadde det veldig bra der jeg var!

Tekst og foto: Edmund Ulsnæs

- Man må nok være litt tålmodig. Og skjønn seg litt på elektrisk-tegninger, sier Jan Arthur om spesialområdet sitt, elektriske tavler. Her sitter han på det lille anleggskontoret sitt hos EWOS og studerer, nettopp: tegninger.

JAN ARTHUR NILSEN (61) Elektromontør, tavlemontør og sertifisert el-kontrollør bolig for Meløy Elektro. Med unntak av tre måneder ved Moelven Bruk har han bodd og jobbet i Bodø, Mo i Rana og ikke minst Meløy hele livet – er bosatt på Engavågen og stasjonert i Søndre Meløy. Er opprinnelig fra Vassdalsvik, og tok utdanning i jern og metall i Glomfjord, før elektrofag i Bodø og senere fagbrev både som elektromontør og tavlemontør. Gift med Lorna og har døtrene Marita (35), bosatt i Glomfjord og Therese, bosatt i Bodø. To barnebarn – Sofie (14) og Richart (11).

Stadig færre spor etter REC i den gamle Multi-hallen, men fortsatt ingen vedlikeholdsbedrift flyttet inn, altså. Bilfinger har villet prioritere oppdrag, og de 75 ansatte får en travel høst, forteller sjefen.

Tor Arne Fagerli

RIKELIG Å GJØRE

- Med full ordrebok ut-over høsten ser jeg lyst på framtiden, sier daglig leder Tor Arne Fagerli i Bilfinger Glomfjord.

Med sine rundt 75 ansatte server Bilfinger kunder både nær og fjern. Helt til Sør-Korea sendes i disse dager fem elektrikere for å jobbe på Goliat-plattformen som skal til Barentshavet.

- Et arbeid til nær tre millioner som pågår nå for Sjona Kraftverk har involvert både bygg, plate/rør og elektro, forteller enhetsleder bygg, Torleif Rommetveit, som også er spent på jobben med Rendalsvik kraftverk som er ute på anbud nå og som Bilfinger har regnet på. Hovedkunden Yara står for 60-70 prosent av årsmotsetningen på rundt 70 millioner kroner i vedlikeholdsbedriften. Andre kunder som passer godt inn i Bilfingers satsinger fra Glomfjord er Statkraft, Helgelandskraft, Rainpower, Marine Harvest og EWOS.

OPPGRADERER MASKINPARKEN

- Vi har rikelig med oppdrag utover høsten. I en travel periode prioriterer vi god service overfor kundene foran egen flytteprosess, forteller Tor Arne. Det nærmer seg raskt året siden Bilfinger seiret i budrunden og skaffet seg Si Pro-bygget, BioTek-bygget, et slurrybygg og ikke minst hovedbygget etter REC Wafer Multi på om lag 8.000 kvadratmeter. Her skal Bilfinger-basen være, og administrasjonen er allerede flyttet, men som IndustriFolk skrev i juli er den resterende flyttingen skjøvet ut i tid.

- Vi får investere for om lag 5-6 millio-

ner kroner på verkstedsiden, blant annet skjærebord, fres, platesaks, plateknekker, dreiebenk og diverse annet, mindre utstyr, opplyser han. Salg av «etterlatenskaper» etter REC er med på å finansiere nyinvesteringene.

INGEN SPINOFF

Bilfinger ønsker tett samarbeid med sine kolleger i bedriftene INVIS og Tocircle. De tre bedriftene har som mål å skape flere titalls nye arbeidsplasser, og «selge inn» hverandre overfor kunder. - Vi har så langt ikke hatt noen stor spin-off effekt av å ha fått ToCircle som nærmeste nabo i "Scan 1"-bygget, som de fikk kjøpe av oss, sier Fagerli. - Så langt har vi kun hatt mindre arbeidsoppdrag for dem. Men, vi har forventninger om mulig samarbeid og større arbeidsoppgaver framover. Vi innretter ikke egen maskinpark etter deres toleransekrav uten at det er snakk om store leveranser som kan forsvare en slik investering. I mellomtiden har vi mulighet for å få gjort maskinering på andre steder, eksempelvis Karmøy. Karmøy har nylig investert i flere, store CNC-maskiner, og er muligens Bilfinger sitt best utstyrte maskineringsverksted, og med høyest kompetanse innen fagfeltet.

TILGANG PÅ FAGFOLK

Ingen vekst uten kvalifisert personell. Og tilgangen til nye fagfolk, den varierer, kan Fagerli fortelle. - Det er vanskelig å få tak i ingeniører og bygningsarbeidere med fagbrev. Søkere er gjerne ufaglært. - Vi har så vi klarer oss i dag. Men målet er å øke staben, få større markedsandel og større nedslagsfelt. Da er olje og gass, fornybar energi og kraftverkssiden blant

Ikke trikkevogner i hovedstaden, men.....nedstøvede waferlinjer i det tidligere Multi-bygget! For få år siden var dette hi tech mer enn noe annet i Glomfjord – nå er utstyret høyst overflødig for Bilfinger.

satsningsområdene, opplyser Bilfinger-sjefen. Bilfinger tar også ansvar med hensyn til lærlingeinntak, som har ligget på totalt fire nye inntak per år fordelt på ulike fagdisipliner. Læringer er også en god rekrutteringsbase. - Vi tar inn så mange lærlinger vi greier å håndtere på en slik måte at de får en faglig god utdanning, forteller Fagerli.

EGEN OG BETJENT KANTINE

Med på Multi-kjøpet fulgte en stor og relativt nyrenovert kantine. Nå tar bedriften den i bruk ved å etablere egen bedriftskantine, og da med Pen Renhold på Halså som driver. Pen Renhold får låne kjøkken og kantine kostnadsfritt og står for hele drifta. Enkelte dager blir det også servert varm

mat. - Det er få ansatte som bruker MBS-kantina i dag. Vi begynner forsiktig, forteller Fagerli, som forespurte flere om kantinedrift. - Vi ønsker å ha kantina som et samlingspunkt for å fremme samhörighet, fellesskap og bedriftskultur. Derfor er det viktig at den blir brukt, noe forundersøkelsene har bekreftet at den vil bli.

Tekst: Oddmund Storaker.
Foto: Edmund Ulsnæs

FORSTERKNINGER UTENFRA

Norwegian Crystals (NC) har forsterket et laget med ekspertkompetanse for å forstå silisiumets oppførsel enda bedre. Yasine Boulfrad og Semi Senkander har begge doktorgrad i materialforskning.

Yasine Boulfrad ble ansatt i NC i mars, og har bosatt seg i Glomfjord sammen med sin kone og to små barn. Han tok sin doktorgrad ved Universitetet i Trondheim, men etter studiene var det vanskelig å finne jobb relatert til utdannelsen, altså en PHD i material science. Han tok derfor med seg familien til Helsinki og jobb som forsker ved universitetet der. - Etter to år dukket denne gode muligheten opp. Jobben i Norwegian Crystals er spennende og utfordrende, og jeg synes framtida ser lys ut for bedriften. Forhåpentligvis kan vi snart starte full produksjon! sier han til IndustriFolk. Ser mulighetene Den største utfordringen for han og familien har vært å tilpasse seg «landsbylivet», som er ganske forskjellig fra storbylivet de har vært vant til. Yasine og kona håper på barnehageplass for deres eldste datter, slik at hun kan komme i kontakt med barn på samme alder. - Vi må se på mulighetene her i Meløy, og

da ønsker vi å benytte oss av noe vi ikke hadde muligheten til i storbyen – nemlig den storslåtte naturen! Sammen med kollegaen Semi har han klokertro på at det er «liv laga» for produksjon av silisiumblokker i Glomfjord. Så langt har det vært god progresjon, og mange utfordringer er løst. - Kundene etterspur vårt produkt. Vi håper på full fart i dette flotte produksjonslokalet så snart som mulig, sier de. Pendler inn Semi Senkander er seniorforsker i SINTEF med base i Trondheim. Hans engasjement i NC er et samarbeidsprosjekt mellom SINTEF og Norsk Forskningsråd. Siden flere aktører i Norge ønsker at den flotte fabrikk skal bestå, ble det derfor gitt et års mandat fra Norsk Forskningsråd. Semi jobber også med andre prosjekter, og pendler derfor mellom Trondheim og Glomfjord. - Men nå i oppstartfasen har jeg vært mye i fabrikk i Glomfjord. Det har vært viktig å være tett på utfordringene fra starten av, sier Semi. Nå håper han at samarbeidsprosjektet kan bli utvidet slik at han får ta del i den spennende prosessen med videre oppkjøring av fabrikk. Semi har tidligere jobbet ved REC's teknologisenter på Herøya, da med multikrystallinsk materiale, som i tidligere REC Wafer Multi i Glomfjord.

Tekst: Ragnhild Heen Andersen.
Foto: Mette S. Kolberg

Semi Senkader (t.v.) fra Tyrkia og Yacine Boulfrad fra Algerie har spesialkompetanse på materialteknologi, ikke minst silisium, og arbeider nå for Norwegian Crystals i Glomfjord.

NYE LOKALER, NYE TIDER

HIAF rykker stadig nærmere fabrikk-sjefen. Og som-merens flytting til andre etasje har kun fordeler, mener fagforeningslederne.

150.000 kroner er investert i kontormøbler og oppussing. I sommer kunne de tillitsvalgte i industriarbeiderforeningen i Glomfjord ha sine første møter i sine nye lokaler. - Mens de tidligere kontorene var både trange og altfor varme, er det mye bedre her. Ikke minst at vi har et ordentlig møtelokale, slik at vi slipper å springe i hele bygget på jakt etter et sted å ha møter! fastslår HIAF-leder Frank Andersen, som var på plass bak nytt skrivebord i siste halvdel av forrige måned.

TRENGER ET ROM TIL

Haugvik Industriarbeiderforening har med dette foretatt sin fjerde flytting i "moderne tid". Da for eksempel Frank selv ble medlem i fagforeningen, lå basen i brannstasjon-bygget. Senere gikk ferden til

"Banken" - som den gangen huset Sparebanken Nordland - så til Yaras administrasjonsbygg, både en periode i andre etasje og senere, inntil nylig, i første. Og nå: i en del av lokalene som tidligere huset post og arkiv, på nytt i andre etasje og bare noen raske skritt unna døren til fabrikk-sjef Arve Jordal. 36 kvadratmeter fellesrom med to kontorplasser, pluss to adskilte kontorer og et lite lager. - Så har vi nok behov for å ha et rom med en sittegruppe, der det også er mulig å trekke seg tilbake og ha private samtaler. Vi får først komme oss i orden, og så får vi se hvordan det kan løses, sier Frank.

NÆRT ER LURT

Vi møter ham sammen med tre andre sentrale HIAF-folk, nemlig Rolf Nilsen, Virgil Anbakk og Roger Midthun. De har hørt de kritiske røstene som hevder at fagforeningen nærmest sitter på fanget til ledelsen, altså både i praktisk og i overført betydning. - Det er en fordel å sitte nært. Plutselig oppstår det en sak, og ved å stikke hodet inn døra til sjefen, kan det være løst der og

- Endelig eget møtelokale! smiler HIAF-veteranene Rolf Nilsen (f.v.), Roger Midthun, Virgil Anbakk og Frank Andersen. I sommer har foreningen igjen flyttet til andre etasje i administrasjonsbygget til Yara.

da, mener Rolf Nilsen. Han er omstillingsrådgiver lønnet av LO, IndustriEnergi, Fagforbundet og Nordland Fylkeskommune, og har eget kontor hos HIAF. - Og det er lenge siden vi gikk i møte med ledelsen med tariffavtalen i den ene hånda og arbeidsmiljøloven i den andre. Det foregår ikke slik lengre – vi har felles mål om å beholde trygge arbeidsplasser, fastslår HIAF-veteran Roger Midthun.

...MEN SKJØNNER KRITIKKEN

- Men vi skjønner de kritiske røstene, understreker leder Frank. - Da Jan-Petter Fossum ville ha hos hit fra bankbygget, var vi skeptisk. Men det er an-

dre tider nå, vi går ikke med lua i hånda og ber om et møte med direktøren. Fagforeningen er blitt en viktig medspiller for ledelsen – vi er stadig ueenig om ting, men ledelsen bruker oss som rådgivere, en slags revisor, når viktige ting som for eksempel produksjonsøkning skal gjennomføres. Og vi på vår side ønsker å påvirke ledelsen til for eksempel å stille krav til leverandører – at det lastes og losses på en trygg og god måte, slike ting. - Vi samarbeider på en utmerket måte med ledelsen i dag, fastslår den ny-flyttede HIAF-lederen.

Tekst og foto: Edmund Ulsnæs

SISTE SIDEN SIDEN SIST

PÅKOSTET TILBAKEBLIKK: for oss nå-boende er det vel aller naturligst å være opptatt av framtiden, og ikke minst hva den kan bringe for Meløy og spesielt Glomfjord Industripark. Men, det er nok også viktig å kjenne sin fortid, og de turglade har selvsagt lagt merke til denne, utvilsomt påkostede, skilt-montasjen på Fykan. Her gir Nordland Fylkeskommune og Tromsø Museum en innføring i Nordlands sligte bergkunst, nærmere bestemt de 25 nokså spesielle helleristningene i berget over Fykan. - Neppe noen norsk helleristningslokalitet har en så imponerende beliggenhet, siteres en professor Paul Simonsen. Så er jo beliggenheten også nokså værhard – flere tidligere skilter på Fykan har måttet gi tapt for naturkreftene. La oss håpe at denne konstruksjonen er værbestandig. Tekst og foto: Edmund Ulsnæs

FRA GLOMFJORD TIL GRØNØY

Stein sprengt ut av industriparken brukes til å gi Grønøy sin havn.

Glomfjorden, sensommer 2014: splittlekteren "Mudder 052" tar nok en gang turen ut fjorden og noen sjømil sørover til Grønøy. Fra industrisenteret til fiskesenteret. Med på reisen er 750 kubikkmeter steinmasser til moloen i den splitter nye fiskerihavna på Grønøy. Industripark-bedriften Terje Halsan AS er sterkt involvert i transporten, da som underleverandør for Secora AS. - Vi kjører steinen fra den gamle fotballbanen og ned til Glomen. Der tipper den på "Lie-kaia" (eies av Leif Martin Hansen, red. anm.), og så er det en gravemas-

kin som laster om bord i lekteren, opplyser arbeidsleder Håvard Jentoftsen hos Terje Halsan AS. Ved ankomst Grønøy dumpes massene på havbunnen i havna – en splittlekter klyves rett og slett når den losses. - Så lastes massene opp fra havbunnen med gravemaskin, og sorteres ut fra størrelse og hva den skal brukes til – om det er til plastring, filterlag eller topplag, forklarer Håvard. Deretter kjøres steinmassene fortløpende til molobyggingen. Transporten av nær 30.000 kubikkmeterne med steinmasser fra Glomfjord til Grønøy ble avsluttet i slutten av august.

Tekst: Oddmund Storaker og Edmund Ulsnæs.
Foto: Edmund Ulsnæs

